

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.10/2014/4.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. május 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt **vádlottal** szemben folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. január 27. napján kihirdetett 41(I.)Kb.105/2014/3. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat szolgálati viszony megszüntetése helyett 100 (egyszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre **ítéli**.

A vádlottal szemben kiszabott 100.000 (egyszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni, ebben az esetben egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az elsőfokú ítéletet egyebekben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. január 27. napján kihirdetett 41(I.)Kb.105/2014/3. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt önálló katonai büntetésként szolgálati viszony megszüntetésére ítélte. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott irány nélkül, védője elsősorban felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.133/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet tanácsülésen történő helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott, melynek tényállásából az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, törvényesen minősítette cselekményét, és vele szemben a büntetési célok elérésére alkalmas

büntetést szabott ki. Álláspontja szerint a vádlott felmentése, illetve büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet a megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. A Be. 360. § (4) bekezdése alapján a másodfokú bíróság tanácsulésen járt el.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú katonai tanács nem tévedett, amikor megállapította, hogy a bíróság elé állítás Be. 517.§ (1) bekezdésében írt törvényi előfeltételei maradéktalanul fennállnak. Tárgyalásán a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, és a vádlott tagadásával szemben mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. A vádlott érdemi védekezése szerint készenléti szolgálata során nem aludt, csak szemét pihentette, ezért a terhére rótt bűncselekményben nem érezte magát bűnösnek. Az elsőfokú bíróság e védekezést összevetette az ellenőrző előjáró tárgyaláson tett tanúvallomásával, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal, köztük a vádlottról készített fénykép felvételekkel, és mindezek alapján mérlegelési jogkörében elvetette a vádlott védekezését. Az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megfelelően indokolta álláspontját, Ítéletben megállapított tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanú vallomása, illetve az egyéb rendelkezésre álló okiratok meggyőzően alátámasztották.

A tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében rögzített hiányosságoktól, felülbírálatra alkalmas.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A felmentés érdekében előterjesztett fellebbezések lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadták, amelyek a Be. 351. § (1) és 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethettek. Az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, később sem merültek fel olyan új tények vagy bizonyítékok, amelyek miatt szükségessé vált volna a másodfokú eljárás során további bizonyítás lefolytatása. Ilyen irányú indítványt a vádlott és védője a másodfokú eljárásban nem terjesztettek elő.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének.

A vádlott készenléti szolgálatot látott el, a rá vonatkozó előírások szerint a készenléti helyiségben nem pihenhetett. Előjárója éberségi ellenőrzés során alva találta, amely tevékenység a szolgálat során nem megengedett. A vádlott tehát azzal a magatartásával, hogy szolgálata során elaludt, elkövette a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét.

A vádlott büntetésének enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak, intézkedés alkalmazásával nem látta elérhetőnek a büntetési célokat. Nem értett egyet a felülbírált ítéletben kiszabott jogkövetkezménnyel, az egyik legsúlyosabb katonai büntetés alkalmazásával, ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását tartotta indokoltnak az alábbiak miatt.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett, amikor az első ízben bűncselekményt megvalósító vádlottal szemben szolgálati viszonyát érintő katonai büntetést szabott ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kisebb súlyú katonai vétség elkövetése esetén még abban az esetben sem szükséges a vádlottal szemben az egyik legszigorúbb katonai büntetés alkalmazása, ha korábban egy esetben fegyelemsértés miatt feddésben részesült, és parancsnoki jellemzése szerint több alkalommal szóbeli figyelmeztetést is kapott. A szolgálati viszony megszüntetése a vádlottal szemben olyan súlyos joghátrányt jelent a másodfokú bíróság álláspontja szerint, amely nem áll arányban a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésére figyelemmel a Btk. 50. §-a alapján pénzbüntetést szabott ki. A katonai büntetés helyett alkalmazott pénzbüntetés nem ütközik a Be. 354. § (4) bekezdésében írt súlyosítási tilalomba.

A másodfokú bíróság a pénzbüntetés napi tétel számát a cselekmény tárgyi súlyához, annak napi tétel összegét pedig a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz igazította. Az így megállapított pénzbüntetés a másodfokú bíróság álláspontja szerint alkalmas a büntetési célok elérésére. A másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. május 14.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41. (I.) Kb.105/2014/3. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. május 14.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelével:

Iván Erika
bíróági ügyintéző